

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 12Cpr/5/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112215240
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Bizoňová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2017:1112215240.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou JUDr. Beatou Bizoňovou, v právnej veci žalobcu: V. I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX, H., proti žalovanému: MetLife SK s.r.o., Pribinova 10, Bratislava, IČO: 35803525, zastúpený advokátskou kanceláriou Ružička Csekés s.r.o., Vysoká 2/B, Bratislava, o určenie povinnosti plnenia, takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému trovy konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 18.5.2012 sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému usporiadať si vzťahy so žalobcom tak, ako to vyplýva z rozsudku krajského súdu v konaní č.k. 4Co/267/2010-296 a plniť si všetky povinnosti, ktoré mu ako zamestnávateľovi žalobcu po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku o neplatnosti výpovede z pracovného pomeru vyplývajú zo Zákonníka práce, najmä vyzvať ho, aby nastúpil do práce na pracovnú pozíciu finančného riaditeľa a platiť mu dohodnutú odmenu za vykonanú prácu. Zároveň sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému poskytnúť mu náhradu mzdy s príslušenstvom v sume jeho priemerného zárobku odo dňa 21.5.2011, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok o neplatnosti výpovede z pracovného pomeru až do času, keď mu žalovaný umožní pokračovať v práci.

2. Podanú žalobu žalobca odôvodnil tým, že Krajský súd v Bratislave v konaní č.k. 4Co/267/2010 - 296, na odvolanie žalovaného, potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 11C/2/2008 - 233, že výpoveď z pracovného pomeru je neplatná. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 21.5.2011. Podľa § 47 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce, je zamestnávateľ povinný pridelovať zamestnancovi prácu podľa pracovnej zmluvy a platiť mu za vykonanú prácu. Žalovaný tak ale nerobí, ignoruje ho a tvrdí, že nie jeho zamestnávateľ, neprideluje mu prácu a nevypláca mu mzdu, čím porušuje povinnosti vyplývajúce mu zo Zákonníka práce a dobré mravy.

3. Uznesením č.k. 12Cpr 5/2012 - 13 zo dňa 28.8.2012 súd v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. účinnom v danom čase, vyzval žalobcu na odstránenie väd podanej žaloby tak, že presne uvedie špecifikáciu petitu, presné znenie výroku ako žiada aby súd rozhodol, tak, aby výrok rozhodnutia bol vykonateľný, aby presne vyčíslil výšku náhrady mzdy, ktorú od žalovaného požaduje a špecifikuje žiadané príslušenstvo.

4. Podaním doručeným súdu dňa 25.9.2012 žalobca odstránil vady podanej žaloby tak, že žiada, aby súd uložil žalovanému povinnosť usporiadať si vzťahy so žalobcom tak, to vyplýva z rozsudku krajského súdu v konaní č.k. 4Co/267/2010-296 a plniť si všetky povinnosti, ktoré mu ako zamestnávateľovi žalobcu po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku o neplatnosti výpovede z pracovného pomeru vyplývajú zo

Zákonníka práce, najmä vyzvať ho, aby nastúpil do práce na pracovnú pozíciu finančného riaditeľa a platiť mu dohodnutú odmenu za vykonanú prácu. Žalobu v časti pôvodne požadovanej náhrady mzdy s príslušenstvom vzal späť z dôvodu, že mal za to, že žiadať náhradu mzdy bude účelnejšie len v prípade, ak súd jeho žalobe vyhovie.

5. Súd uznesením č.k. 12Cpr 5 /2012 - 15 zo dňa 10.1.2012, právoplatným dňa 27.11.2012, konanie o poskytnutie náhrady mzdy s príslušenstvom v sume jeho priemerného zárobku odo dňa 21.5.2011, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok o neplatnosti výpovede z pracovného pomeru až do času, keď mu žalovaný umožní pokračovať v práci, zastavil.

6. Žalobca na preukázanie žalobného nároku nenavrhol žiadne dokazovanie.

7. Žalovaný v písomnom vyjdení zo dňa 3.8.2012 žiadal konanie zastaviť pre neexistenciu naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe. Uviedol, že Okresný súd Bratislava I rozsudkom č.k. 11C 2/2008 - 233 zo dňa 17.2.2010 rozhodol, že výpoveď daná žalobcovi listom žalovaného zo dňa 18.7.2008, je neplatná. V súlade s týmto rozsudkom žalovaný dňa 19.3.2010 vyzval žalobcu na nástup do práce a výpoveďou zo dňa 31.3.2010 s ním skončil pracovný pomer podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Žalobca neplatnosť tejto výpovede z pracovného pomeru napadol na tunajšom súde dňa 29.8.2010 v konaní sp.zn. 9C 98/2010, ktoré nie je právoplatne skončené. Až do jeho právoplatného skončenia nie je možné rozhodnúť v danej veci. Žiadal preto konanie prerušiť do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 9C 98/2010.

8. Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení nenavrhol žiadne dokazovanie.

9. Súd uznesením č.k. 12Cpr 5/2012 - 27 zo dňa 19.4.2013, právoplatným dňa 24.5.2013, konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 9C 98/2010.

10. Po právoplatnom skončení konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 9C 98/2010 a vrátení spisu za Najvyššieho súdu SR z dôvodu dovolania, súd pokračoval v konaní a vytyčil termín pojednávania.

11. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 10.1.2017 informoval súd o zmene svojho obchodného mena, vrátane právnej formy, od 15.12.2016 na MetLife s.r.o. a s poukazom na právoplatné rozhodnutie tunajšieho súdu sp.zn. 9C 98/2010, ktorým súd zamietol žalobu žalobcu o určenie neplatnosti výpovede zo dňa 31.3.2010 a potvrdil, že výpoveď z pracovného pomeru zo dňa 31.3.2010 bola daná žalobcovi platne, bol toho názoru, že neexistuje dôvod pre ktorý by sa malo v tomto konaní pokračovať, že neexistuje právny záujem na určení, ktoré žalobca v tomto konaní požaduje. V tejto súvislosti vzniesol námietku res judicata spočívajúcu v tom, že tunajší súd už právoplatne rozhodol, že pracovný pomer medzi stranami bol riadne skončený, pričom predmetom tohto konania je určenie povinnosti žalovanému vyplývajúcej mu zo Zákonníka práce a nevyhnutým predpokladom pre existenciu akýchkoľvek povinností vyplývajúcich mu zo Zákonníka práce, je existencia pracovného pomeru medzi stranami. Žiadal preto žalobu zamietnuť.

12. Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení navrhol dokazovanie rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 9C 98/2010 zo dňa 13.11.2012, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4Co 175/2013-152 zo dňa 25.9.2013, uznesením NS SR sp.zn. 5Cdo 264/2014 zo dňa 9.3.2016.

13. Súd vo veci rozhodol v neprítomnosti žalobcu podľa § 180 CSP, ktorý sa na pojednávanie nedostavil, doručenie predvolania mal vykázané fikciou doručenia v zmysle §111 ods. 3 CSP na adrese evidovanej v registri obyvateľov SR podľa § 106 ods. 1 písm. a) CSP.

14. Súd pri vykonaní dokazovania v individuálnych pracovnoprávných sporoch v zmysle § 319 CSP môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré zamestnanec nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd vo veci vykonal dokazovanie pripojenými spismi tunajšieho súdu sp.zn. 11C 2/2008 a 9C 98/2010 a zistil nasledovný skutkový stav:

15. Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 11C 2/2008 súd zistil, že žalobca sa v uvedenom konaní, žalobou doručenou súdu dňa 23.1.2008, domáhal určenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru zo dňa 18.7.2008, určenia, že pracovný pomer u žalovaného trvá aj naďalej a vyplatenia náhrady mzdy z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru v sume jeho priemerného zárobku odo 1.12.2007 až

do času, keď mu žalovaný umožní pokračovať v práci alebo do času, keď súd rozhodne o skončení pracovného pomeru. Podanú žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 8.8.2007 mu bola doručená výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, z dôvodu nadbytočnosti. Žalovaný výpoveď odôvodnil Rozhodnutím predstavenstva spoločnosti o organizačných zmenách v spoločnosti zo dňa 16.7.2007, ktorého dôsledkom bolo aj zrušenie jeho pracovného miesta. Žalobca bol v čase doručenia výpovede uznaný za práceneschopného v období od 29.6.2007 do 5.9.2007, t.j. výpoveď mu bola daná počas ochrannej lehoty. S poukazom na § 64 ods. 1 písm. a) a ods. 3 Zákonníka práce, sa preto výpoveď považuje za neplatnú. Rozsudkom zo dňa 17.2.2010 súd určil, že výpoveď daná žalobcovi listom žalovaného zo dňa 18.7.2008, je neplatná a žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu v sume 167.183,71EUR, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V časti žaloby, v ktorej sa žalobca domáhal určenia, že pracovný pomer trvá aj naďalej, súd žalobu zamietol. Žalobcovi súd náhradu trov konania nepriznal a žalovaného zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 10.130,-EUR. Tento rozsudok bol v odvolacom konaní potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Co/267/2010 -296 zo dňa 16.3.2011 vo výroku, ktorým súd prvého stupňa určil, že výpoveď daná žalobcovi listom žalovaného zo dňa 18.7.2008, je neplatná. V časti týkajúcej sa náhrady mzdy odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy v sume 167.183,71EUR brutto, do troch dní a žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Rozsudok vo výroku, ktorým súd prvého stupňa určil, že výpoveď daná žalobcovi listom žalovaného zo dňa 18.7.2008, je neplatná nadobudol právoplatnosť dňa 24.5.2011.

16. Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 9C 98/2010 súd zistil, že žalobca sa v uvedenom konaní, žalobou doručenou súdu dňa 31.8.2010, domáhal určenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru doručenej mu dňa 31.3.2010 z dôvodu podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Podanú žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 31.3.2010 mu bola od žalovaného doručená výpoveď z pracovného pomeru založená pracovnou zmluvou zo dňa 11.1.2001 podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Žalovaný podanú výpoveď odôvodnil rozhodnutím predstavenstva spoločnosti z 31.3.2010 o zrušení žalobcovho pracovného miesta, v dôsledku čoho sa žalobca stal nadbytočným. Trojmesačná výpovedná lehota uplynula dňa 30.6.2010. Žalobca dostal prvú výpoveď od žalovaného v júli 2001. Žalobca túto výpoveď napadol žalobou v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 11C 2/2008 a dňa 17.2.2010 Okresný súd Bratislava I určil, že výpoveď je neplatná. Dňa 19.3.2010 žalovaný písomne vyzval žalobcu na osobnom stretnutí, aby nastúpil do práce, čo žalobca urobil dňa 30.3.2010. Hneď nasledujúci deň 31.3.2010 mu žalovaný doručil ďalšiu výpoveď z pracovného pomeru, ktorú žalobca označil za neplatnú. Postup žalovaného označil za protiprávny. Uviedol, že výpoveď doručená mu dňa 31.3.2010 bola formulovaná nejasne, nekonkrétne, nedostatočne bol skutkovo vymedzený výpovedný dôvod. Zároveň sa domáhal určenia, že pracovný pomer trvá a žiadal aby súd zaviazal žalovaného na náhradu mzdy z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru v sume jeho priemerného zárobku odo dňa 1.7.2010 až do času, keď mu žalovaný umožní pokračovať v práci alebo do času, keď súd rozhodne o skončení pracovného pomeru. Rozsudkom zo dňa 13.11.2012 súd žalobu žalobcu zamietol a zaviazal žalobcu na zaplatenie trov konania žalovanému vo výške 518,90 EUR. Tento rozsudok bol v odvolacom konaní potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Co 175/2013 - 152 zo dňa 25.9.2013, právoplatným dňa 26.11.2013. NS SR uznesením sp.zn. 5Cdo 264/2014 zo dňa 9.3.2016 dovolanie žalobcu proti rozsudku odvolacieho súdu odmietol.

17. Podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určenia, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určenia právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 217 ods. 1, veta prvá, CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 47 ods. 1 písm a) Zákonníka práce, účinného ku dňu podania žaloby, odo dňa, keď vznikol pracovný pomer, je zamestnávateľ e povinný prideľovať zamestnancovi prácu podľa pracovnej zmluvy, platiť mu za vykonanú prácu mzdu, utvárať podmienky na plnenie pracovných úloh a dodržiavať ostatné pracovné podmienky ustanovené právnymi predpismi, kolektívnou zmluvou a pracovnou zmluvou.

Podľa § 59 ods. 1 Zákonníka práce, účinného ku dňu podania žaloby, pracovný pomer možno skončiť

- a) dohodou,
- b) výpoveďou,
- c) okamžitým skončením,
- d) skončením v skúšobnej dobe.

Podľa § 61 ods. 1 Zákonníka práce účinného ku dňu podania žaloby, výpoveďou môže skončiť pracovný pomer zamestnávateľ aj zamestnanec. Výpoveď musí byť písomná a doručená, inak je neplatná.

Podľa § 61 ods. 2 Zákonníka práce, účinného ku dňu podania žaloby, zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov ustanovených v tomto zákone. Dôvod výpovede sa musí vo výpovedi skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, inak je výpoveď neplatná. Dôvod výpovede nemožno dodatočne meniť.

Podľa § 62 ods. 1 Zákonníka práce účinného ku dňu podania žaloby, ak je daná výpoveď, pracovný pomer sa skončí uplynutím výpovednej doby.

18. V predmetnom konaní sa žalobca po čiastočnom späťvzati žaloby domáhal uloženia povinnosti žalovanému usporiadať s ním vzťahy tak, ako to vyplýva z rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Co/267/2010-296 a uloženia povinnosti žalovanému plniť si všetky povinnosti, ktoré mu ako zamestnávateľovi žalobcu, po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku o neplatnosti výpovede z pracovného pomeru, vyplývajú zo Zákonníka práce, najmä vyzvať ho, aby nastúpil do práce na pracovnú pozíciu finančného riaditeľa a platiť mu dohodnutú odmenu za vykonanú prácu. Súd pri rozhodovaní vo veci sa v prvom rade zaoberal námietkami žalovaného o tom, že ide o určovaciu žalobu, pre ktorú je základným predpokladom naliehavý právny záujem a s námietkou nedostatku podmienky konania, spočívajúcej v existencii prekážky už rozhodnutej veci, keďže tunajší súd v konaní sp.zn. 9C 98/2010 zamietol žalobu žalobcu o určenie neplatnosti výpovede doručenej žalobcovi dňa 31.3.2010. Obe tieto námietky žalovaného súd vyhodnotil ako nedôvodné. Podľa názoru súdu totiž žaloba žalobcu nie je určovacou žalobou, hoci ju tak žalobca označil. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného splnenia povinnosti podľa § 137 písm. a) CSP, povinnosti uloženej žalovanému právoplatným rozsudkom v inom súdnom konaní, v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 11C 2/2008, rozsudkom č.k. 11C 2/2008 - 233 zo dňa 17.2.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Co 267/2010- 296 zo dňa 16.3.2011. Preukázanie naliehavého právneho záujmu na podanej žalobe preto potrebné nebolo. Podľa §230 1CSP ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. V tomto ustanovení sa prejavuje zásada prekážky právoplatne rozhodnutej veci - res judicata. Táto zásada má dva predpoklady, po splnení ktorých sa uplatní. Ide o predpoklad totožnosti nároku tzn. totožnosť návrhu a predpoklad totožnosti strán. Súd na základe vykonaného dokazovania, pripojeným spisom tunajšieho súdu sp.zn. 9C 98/2010 mal za preukázané, že v danom prípade nie je splnený predpoklad totožnosti nároku, pretože v konaní sp.zn. 9C 98/2010 sa žalobca domáhal určenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru doručenej mu dňa 31.3.2010 z dôvodu nadbytočnosti podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, t.j. iného nároku ako v tomto konaní. Súd preto dospel k záveru že podmienka res judicata, pre ktorú by mal súd toto konanie zastaviť daná nie je. Následne súd skúmal dôvodnosť uplatnenej žaloby a dospel k záveru, že nie je dôvodná. Súd na základe vykonaného dokazovania, pripojenými spismi tunajšieho súdu sp. zn. 11C 2/2008 a 9C 98/2010 mal za preukázané, že právoplatným rozsudkom č.k. 11C 2/2008 - 233 zo dňa 17.2.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Co 267/2010- 296 zo dňa 16.3.2011, právoplatným dňa 24.5.2011, súd určil, že výpoveď daná žalobcovi dňa 18.7.2008 je neplatná a žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu v sume 167.183,71EUR brutto, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Právoplatný rozsudok sa stal exekučným titulom a žalobca sa splnenia povinností uloženej súdom mohol domáhať v exekučnom konaní. Samotný žalobca v žalobe podanej na tunajšom súde pod sp.zn. 9C 98/2010 ale uviedol, že dňa 19.3.2010 ho žalovaný po rozhodnutí súdu v konaní sp.zn. 11C 2/2008 písomne vyzval na nastúpiť do práce, čo on urobil dňa 30.3.2010. Hoci nasledujúci deň 31.3.2010 žalovaný doručil žalobcovi ďalšiu výpoveď z pracovného pomeru, splnil si žalovaný podľa názoru súdu povinnosť vyplývajúcu mu z právoplatného rozsudku tunajšieho súdu č.k. 11C 2/2008 - 233 zo dňa 17.2.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Co 267/2010- 296 zo dňa 16.3.2011, právoplatným dňa 24.5.2011. Pokiaľ sa žalobca v konaní domáhal uloženia povinnosti žalovanému plniť si všetky povinnosti, ktoré mu ako zamestnávateľovi žalobcu po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku o neplatnosti výpovede z pracovného pomeru vyplývajú zo Zákonníka práce, najmä vyzvať ho, aby nastúpil do práce na

pracovnú pozíciu finančného riaditeľa a platiť mu dohodnutú odmenu za vykonanú prácu, súd na základe vykonaného dokazovania pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. 9C 98/2010, mal za preukázané, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného skončil na základe druhej výpovede doručenej žalobcovi dňa 31.3.2010 z dôvodu nadbytočnosti podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, uplynutím trojmesačnej výpovednej doby podľa § 62 ods. 1 Zákonníka práce účinného ku dňu podania žaloby, dňa 30.6.2010. Platnosť tejto výpovede potvrdil súd rozsudok tunajšieho súdu č.k. 9C 98/2010 - 126 zo dňa 13.11.2012, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Co 175/2013 - 152 zo dňa 25.9.2013, právoplatným dňa 26.11.2013. Pretože pre rozhodnutie vo veci je podľa § 217 ods. 1 CSP rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia a nevyhnutným predpokladom pre existenciu akýchkoľvek povinností žalovaného podľa Zákonníka práce, je existencia pracovného pomeru medzi žalobcom a žalovaným, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

19. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP podľa pomeru úspech vo veci a úspešnému žalovanému súd priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

20. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava I. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods.1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len odvolacími dôvodmi uvedenými v § 365 ods. 1 a 2 CSP.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.